

דברי הקיטרוג והגיא

עשרות משפחות ישראליות ששם משפחתן הוא פסטרנאק, החלו השבוע לחפש מקורות קירבה לסופר היהודי-סובייטי ברוך פסטרנאק, חתן פרס נובל ומגורש אגודת הסופרים הסובייטית. בינתיים נודע כי ברוך פסטרנאק קיימת מחתרת פסטרנאקית וכתביו של הסופר, כולל ד"ר זיבאגו מופצים בסתר בהדפסות סטנסיל. שמעות אחרות שהופצו בעיקר בארצות-הברית טוענות כי פסטרנאק התנצר בשעתו וגם הוריו היו מומרים. אחיותיו של הסופר הרוסי נמצאות באוקספורד, בריטניה. . . . חתן פרס נובל מן המערב: השבוע נודע בתל-אביב כי הפרופסור יהושע לדרברג, תושב ניו-יורק, שזכה בפרס נובל לרפואה, מוצא ממשפחה ישראלית חתיקה וענפה, היושבת בארץ זה 128 שנים. אבי סבו של חתן הפרס עסק במסחר כלי בית ומטבח בתל-אביב. . . . בישראל הוכיח המשורר אורי צבי גרינברג כי אינו מתכוון לעבור בשתיקה על טעויותיהם, לדעתו, של אחרים. הוא פנה למפקד אחד מחניוני השריון בתל-אביב, בתלונה על השמעת מנגינות גאוז אנגליות ברמקולי החניון. אחרי שהמפקד התנצל בפני המשורר כי אלה הם התקליטים שהומצאו לו, לצורך בידור חיליו, הבטיח אורי צבי גרינברג, כי יתלונן חריפות על כך באוזני חיים לבנון, ראש עיריית תל-אביב, ויוסף ברק, יושבראש הוועד למען החייל. האחרים שניהם להארכת חיל-השריון בתל-אביב. . . . כשהתפלל השבוע ראש עיריית תל-אביב חיים לבנון בבית-הכנסת הספרדי, ברחוב ש"ל בתל-אביב, נשא הרב ה"ספרדי" הראשי של תל-אביב יעקב משה טולדיאנו דרשה, בה דרש על משקל פרשת-השבוע, בה נאמר, "כעת חיה ולשרה בך", את האימרה: "כעת חיה ואתה תהיה ראש העיר!" מיד התעוררה במקום סערת רוח, חות, אולם הרב המשיך בדרשתו, למרות שצעקו כלפיו שהוא מנהל תעמולת בחירות עבור לבנון. המזור הוא שדוקא בימים אלה רונים התקרב טולדיאנו מאד אל מפא"י. . . .



סופר פסטרנאק מחתרת בסטנסיל

הערעף דף שלם בספר בצרפתת על יפיה של הערבה והתפעלותו מן המפעל הבטיח ליפוביצי: "בשנה הבאה אבוא לכתוב עוד דברי התפעלות בספר האורחים". הבטחה נוספת של הבמאי: בביקורו הבא בארץ, אליה יחזור באביב, כדי לביים שני מחזות בהימח, יביא איתו מצלמתקולנוע, יצים סרט תעמולתי אמנותי בא לת, ימכור אותו לתחנות הטלביזיה בצרפת, אגב, ליפוביצי היה אוד הבמאים הצרפתים היחידים שזכה שפאבלו פיקסו יצייר למענו תפאורות. הצייר הנודע עשה זאת בהצגת המחזה ה"ספרדי שיר הקניה לאיגיניו מדינה, מאת גרסו לורקה. . . . באילת היה ליפוביצי אורחו של רפאל ("גלסון") אילון, שחגג בערב באו של הבמאי את יום הולדתו ה"28, ברוב עם. לאורחים הרבים, שכללו בין השאר את מרבית חברי מועצת העיר אילת, ראשי המפעלים הכלכליים וחתיקי הערבה, הסביר גלסון על מקצועו החדש: "אני עובד אצל כריסטיאן דוור", לכל מי שרצה להבין יותר, פירש גלסון ברצון: "אני תופר שקים

בנמל. . . . לא בלבוש-שק, אבל ב"חולצה אדומה כאש, הופיע שחקן הקאמרי נתן ברוך לערב הקריאה של ה"אודיו בתי אטרון. רבים מן הצופים החליפוהו בטעות באחד מעריי פיצה של רחוב דיזנגוף.

בעיות נהיגה וחינוך

אחרי שכמעט בכל התקלות הרדיפוניות שנשמעו בזמן האחרון בקול-ישראל, כמו הנחת תקליטים בלתי-זכוניים, או קריאתי ביניים מוזרות באמצע קראת החדשות, הי תה מעורבת הקריינית הצעירה רבקה מיכאלי, נשאלה היא מדוע זה קורה דוקא אצלה. השיבה רבקה: "לכל קריין יש אי-שיות משלו, אותה הוא מנסה להבליט. זאת האישיות שלי, זה החן האישי שלי". חן אישי מוזר ביותר היה גם ל"שושנה שני", אשתו של הזמר אריה לביא, שהחלה השבוע בשעורי נהיגה במכונית. בשעת השיעור הראשון שלה היא ראתה ברהוב את השחקן איתן פריבר, שחזר לא מזמן לארץ. סיפר הוא: "כבר בשיעור הראשון היא נהגה טוב. היא ראתה איתי על המדרכה ולא עלתה עלי". . . . פחות מזל היה לרומרי, וקדנית הבאלט, שהיא גם הברתו האישית של ז'אן באביליה, הרקדן והכוריאוגרף הצרפתי, המבקר ביש ראל. בעת הריקוד על הבמה השבוע, היא התלחבה יותר מדי, נפגעה קשה בגב, נל-קחה לבית-חולים. . . . מחלוקת חינוכית פרצה השבוע בין שתי יפהפיות-תל-אביביות. כאשר ביקרה הזמרת ריקה זראי עם בתה יעל בביתה של הדוגמנית קטי מטמור, התעקשה החינוקת לשחק דחאק עם ספריו הכבדים של יורם מטמור, בעלה של קטי. כשביקשה קטי מריקה למנוע את הדבר, נפגעה ריקה עד מעמקי נפשה החינוכית, הסברה לקטי מה שהסבירה לקוראי העולם הזה בשני מאמרים, לפני שבועות מספר. אחרי ההרצאה נשבעה קטי: "אם הילד שלי (שאינו קיים לפי שעה) יעשה לי דבר כזה, אתן לו זבנג על הראש!". . . . אגב, בעקבות מאמריה, היה מפקד חיל-האוויר אלוף עזר וייצמן. . . . גז, מכונות תפירה ומכונות כביסה, החל למכור השבוע הכדורגלן חיים גלזר, מהפועל תל-אביב, שהודיע ב"ברכת ספורטאים" כי "ספורטאים יכולים לרכוש אצלי הכל, בתנאים יפה נוחים".

שירות עצמי

תל-אביב, התלונן ניסים שאול מיפו במטרה כי בשעה שסיים את ארוחתו במסעדה והיציא את ארנקו לשלם עבור הארוחה, תפס המלצר את ארנקו, בו היו 25 ל"י, וברח עמו.

הנוף ההפוך ביותר בעולם

אילת, נהג אליהו בחבוט מחיפה כי גיפ בו היו עוד שלושה נוסעים, התהפך עמם בסבוב, מסר למטרה כי התהפך משום "שהסתכלתי בנוף היפה".

ש.פ. = שרות פורנוגרפי

תל-אביב, חשדה המשטרה בש.פ. בן 40, שהסתובב ליד מתנה צבאי, כי הוא מרגל, עצרה אותו לחקירה, גילתה בחיפוש שערכה בביתו כי האיש אינו מרגל אלא צלם מקצועי, שהתמחה בצילום תמונות פורנוגרפיות דרך חלונות חדרי השינה, אליהם היה נוהג להציץ בלילה.

עד בלתי-תלוי

חררה, הובא מוחמד קבעה למשפט על שוד 5 לירות מהלך, בפניו הציג את עצמו כאיש משמרה-גבול, טען כי אין הוכחות לשוד זה, נידון למאסר שנתיים כאשר הופיע בתור עד בן כפרו, שבמקרה נחלה על אחד העצים בקרבת מקום השוד, ראה את המתרחש.

טיל בלתי-מונחה

מינסוטה, ארצות-הברית, התניע אחד מחברי קלוב התעופה המקומי מנוע מטוס קל בשדה-התעופה, שכח לכבותו, הופתע כאשר כעבור דקות מספר המריא המטוס לבד, התרסק על אחת ההתח בסביבה.

שיחות בדרג גבוה

ג'נבה, שוייץ, הוזמנה מיטה מיוחדת עבור ראש המשלחת האמריקאית לשיחות על הפסקת הניסויים הגרעיניים, מאחר שכל בתי-המלון בעיר לא נמצאה מיטה עבור האישי, שגבתו 1.92.

"הביאה ונשתה!"

ירושלים, אחרי שהתקצבו שהקציבה העירייה עבור גן החיות התנייכי לכל כלת החיות לא הספיק, הודיעה הנהלת הגן כי היא מתכוננת לפתוח במגבית צבורית למען החיות.

רגע בלתי-יחזור

תל-אביב, התלונן חיים גליק (37) מגבעתיים, כי בעת שעצר את מכוניתו ליד קולנוע מרכז בתל-אביב כדי לאפשר להולכי רגל לחצות את הכביש, ניגש אליו אלמוני הכניס את ידו דרך החלון, תפס את ידו וצעק: "רגע! רגע!". היפרה מהיד ונעלם יחד עם שונו.

בנה ביתך בקרוב

לירם, בריטניה, החליט המשלמאי הרולד גרין לבנות לו וילה עם גינה, גגב במשך שנתיים חמרי-בנין וציוד מכל מיני מקומות, גגב בין השאר גם מערביל בסוף, נתפס בשעה שהחל בונה את ביתו, נידון לשנה וחצי מאסר.

אמור זאת ברגליים

נירירק, ביקש ויטני סימור, מועמד לבית-הנבחרים של מדינת ניו-יורק, להיר כיה כמה קילומטרים עבר ברגל במסגרת מטע-הבחירות שלו, התקין רגליו מד מהיר רות מיוחדת, גילה בתום מטע-הבחירות כי מדי-הבחירות הורה שעבר יתר משושת אלפים קילומטר ברגל, במשך חודש ימים.

פסוקי השבוע

- הפרופסור מאיר פלסנר על שביתת המורים התיכוניים: "מעשה חינוכי ממדרגה ראשונה. הוא מוכיח כי המורים אינם רק מטיפים לאידיאלים מסויימים, אלא שהם גם מוכנים להקריב קרבות ולהסתכן בעד הגשמת האידיאלים הללו!"
- העתונאי אורי סלע אחרי שהתובע הצבאי תבע לשם במעצר פתוח באתר-משנה יששכר שדמי: "שיכניסו אותו לכלא שטה."
- הצייר שמעון צבר על תערוכת המיעוטים בעכו: "סוד גלוי הוא שאנו יושבים כולנו בארץ של מיעוטים. הרוב המכריע בישראל הוא מיעוט. יש רק מיעוט קטן בלבד שהוא רוב. יש לנו מיעוט של אשכנזים, מיעוט של ספרדים, מיעוט של ערבים, מיעוט של פרסים, מיעוט של דרוזים, מיעוט של תימנים, מיעוט של מנגני אבוב, מיעוט של מלונרים, מיעוט של קבוצים, מיעוט של אופוזיציה ולדאבנוי גם מיעוט של מרכיבי משפיים. אני חושב שהרוב היחיד שיש לנו כאן הוא רוב של משלמי מיסים, אבל גם הם אינם טובלים מרוב נחת."
- הבמאי פיטר פריי, אחרי שהודה כי ביים את זרוק אותו לכלבים בעד כסף, בניגוד למצפוניו: "יש לי יותר דרך ארץ לזונות המוכרות את גופן מאשר לאלה המוכרים את חלומותיהם, תקוותיהם והאידיאלים שלהם - ובמחיר כל כך זול. מי מוכר, תשאלו? מי אינו מוכר? הנחלות, שחקנים, במאים - וזה כמובן כולל גם אותי!"
- המשורר פנחס שדה בתשובה לשאלה אם מאמין הוא באלהים: "אני מאמין שהחיים הם משל - והנמשל הוא אלוהים."
- השרדן יצחק שמעוני, בחידון המוסיקלי בו הושמעו בכיות באופרות מפורסמות: "אנחנו הולכים מבכי אל בכי."